

§ 9. Продълженіе на туй състояніе до
274 год. по Р. Х.

Булгаринъ пише: ⁽¹⁰⁾ че « Жестоката война са продължава 15 години наредъ и въ исторіята была наречена *Голъмата Маркоманска война*, по името на пограничното племе. Тя са свърши най-подиръ въ полза на Римъ, но безъ важны послѣдствія. Напротивъ, варварытъ спичелихъ повече отъ запознаването и смѣсаніето на разны племена, отъ навъка въ войната съ Римлянытъ, и пр. Множество поробены Римляны, които варварытъ заведохъ съ себе си въ лѣсоветъ и горытъ си, распространихъ тамъ полезнытъ занаеты и познанія. Маркоманытъ имахъ до 13 хиляды робы отъ Римлянытъ, Квадытъ около 50 хиляды, а Сарматскытъ Языгы (безъ сумнѣніе славенско племе) до 100 хиляды. Разумѣва са, че робытъ не бѣхъ сѣ войскари, по мирны гражданы и селяны отъ римскытъ провинціи. Римската плячка са разишла далеко по германскытъ и славенскы земи, а разказытъ на тѣзи робы еще повече распалили умоветъ на варварытъ. Отъ голъмата Маркоманска война са започева непрекъснато едно стремленіе на варварытъ въ римската Имперія. »

Но да послушамъ пакъ отъ древнитъ историцы Діона и други какво думать за тѣхъ.

Въ 180 год., 12,000 Даки, изгонены изъ земята имъ отъ други варвары, предполагахъ си да станѣтъ едно съ Аллеманытъ, които са бѣяхъ тогазъ съ Римлянытъ; но Сабиніанъ, управитель на тѣзи область, придума гы да идѣтъ да са устано-

⁽¹⁰⁾ В. Исторія сѣверо-восточной Европы и проч. (изъ Мадка XXI ч.).